

Ch 19

Sarah tr m t ng n ng nhìn Garrett, v n c lý gi i th c t anh ang ng trong c n nhà c a mình - Mexico. Cô mu n gi n d , và úng là ã gi n d , nh ng c ng i m t m i và m m n m c ch ng th làm gì khác ngoài nhìn ch m ch m nh m t k ng c khi c ti p nh n m i th .

R i cô l c u. Th quái nào h l i ng ây mà nói v vi c hôn hít kia ch ?

Garrett a tay ôm l y má cô. S ng ch m y khi n cô choáng váng và m t nh n th c thoáng qua ch y d c s ng l ng. Anh c ngón tay kh p x ng gò má cô, ph n u ngón tay s t qua da cho n khi m t c n run r y lan kh p gáy cô.

“Em c n ph i ng , Sarah à. Tôi s canh ch ng giúp em. Không có ai làm h i em âu. Tôi mu n em l y l i tr ng thái sung s c nh t r i chúng ta s r i kh i n i này.”

Sarah l c l , b thôi miên b i gi ng nói tr m tr m sâu l ng c a Garrett. Anh hoàn toàn có th dùng nó mê ho c ng i khác.

“Anh làm vi c này nh m m c ích gì?” R i nh ch t nh ra, cô nói thêm b ng gi ng cay ng. “Ngoài ki m ti n”.

Garrett nguyên bàn tay trên g ng m t cô, và m t chút c ng th ng ch y xuyên qua các u ngón tay. D ng nh anh ang v t l n v i câu h i ó, và cô b n kho n không bi t anh có tr l i hay không. R i anh rê ngón cái xu ng cho t i khi ch m vào môi cô. “Là em. M c ích tôi làm i u ó là vì em.”

Sarah l i l i m t b c, c m th y b i r i b i v chân th t cô nghe c trong gi ng nói c a anh. Garrett ti n lên tr c còn cô l i l i cho n khi l ng ch m vào t ng. R i ng i anh áp sát vào cô cho n khi t chi c a cô u b h i nóng t anh b a vây.

Cô a tay lên, nh t m c nh y anh ra nh ng chúng l i tr nên b t ng khi ch m vào ng c anh.

“Tôi s hôn em l n n a, Sarah.”

“Không, anh s không làm th .”

“Ch t ti t n u tôi không làm th ”, anh g m g ngay khi quy n môi mình vào môi cô.

i u này th t ngu ng c. H ang hôn nhau. Trong khi cô v a dùng súng e d a anh và anh c ng m i g i cô là k ng c c t gi t mình. Anh ã c ý có m t trên o ti p c n cô. Cu c g p g c a h không ph i ng u nhiên. Anh ã nói d i.

Nhưng không thể sống như thế. Cô là một kẻ không biết cảm nhận. Anh không hề nói điều gì vì cô chưa bao giờ hỏi anh biết gì. Anh liên tục có mặt ở đây và cô đã quen dần với anh như một kẻ không thể thiếu. Giờ đây anh không biết cô đang làm lúc này.

Sarah đứng dậy, quyết tâm không đáp trả lại, cứ đi ra đường và vẫn còn tiếp tục vì sự dè dặt của anh. Nhưng anh vẫn kiên nhẫn. Ôi, người đàn ông này thật kiên nhẫn và gây chú ý. Anh dùng làn môi mát lạnh của mình, nhắm mắt, hôn lên trán anh trên môi cô trong khi anh nhàn nhạt tách môi cô ra khỏi anh một cách dễ dàng.

Garrett thấy thế cô như thế cô là một món ngon lành làm anh khinh khi như múa cùng làn da của cô chuyển sang màu hồng, thật ấm áp và dịu dàng. Sarah nhắm mắt lại, ung dung đi, tay vào bàn ghế của anh. Cô cảm thấy khi thấy bản thân mình đang áp vào háng anh và cảm nhận được bản thân đang cho tình yêu của anh - chính là sự nóng kia đang áp vào mình một cách dễ dàng.

Garrett khẽ nghiêng người và gật đầu ra, chỉ môi cười cách nhau chút xíu. “Đừng ý kiến nó”, anh nói. “Tôi không muốn làm em hoảng sợ đâu.”

Sarah không thể không biết. Vai cô run lên, anh nhìn xuống rồi lại tiếp tục đi lên.

“Đi đâu quái gì thú vị thế này?”, Garrett hỏi. “Lòng tôi tôn trọng anh thế này, biết rằng anh khi mà tôi nhìn vào thì tôi có cảm giác anh đang phá lên cười.”

Lần này thì cô cảm thấy cô cảm thấy thành công khi cô cảm thấy anh nhìn cô, cau mày càng thêm thêm như cô cảm thấy cô cảm thấy.

“Trái tim tôi”, cô cảm thấy nói. “Anh biết tôi quên mất thì thì thì thì thì này sao?”

“Tôi cảm thấy không bị biến thành một tên ngu ngốc đâu”, anh mỉm cười.

Không hiểu sao, cô thấy điều này còn thú vị hơn. “Anh đã đi vào nhà tôi rồi chứ không phải tôi. Anh thông báo với tôi rằng anh đã nói điều gì đó. Rồi anh biết tôi là một kẻ không thể quên mình. Và giờ anh lo mình bị biến thành kẻ ngu ngốc sao?”

Garrett mỉm cười rồi nhanh chóng khép lại. Tiếp đó anh lùi về sau và cảm thấy khó chịu. Anh xoay nó trong tay rồi nhìn cô. “Khẩu súng này không phải là một loại súng như nó quá lớn so với em. Em giữ súng không chặt, vì thế nó khác có thể hỏng và hỏng em. Em cần khẩu súng của tay mình hơn. Khẩu A.38 sẽ là một loại súng lý tưởng.”

Sarah cau mày. “Tôi vẫn giữ nó chặt hơn anh.”

“Em đã nh nh vào n i ó c a tôi”, anh b t bình nói.

“ .”

“Và n u nh em nh c i n a, tôi s tr ng ph t em y.”

Cô b m mi ng ki m ch ti ng c i khúc khích ch c ch c t lên.

“Em c n ph i ngh ng i. Trong khi em ng , tôi s tính xem chúng ta nên n n i nào.”

“Tôi ch a nói s i cùng anh”, cô nh gi ng b o.

“Chúng ta s nói thêm v vi c này sau khi em ã ng gi c.”

Th t khó duy trì v ngoài gi n d hay tranh lu n v i anh v v n ó, trong khi t t c nh ng gì cô mu n là n m xu ng và làm chính xác nh anh ngh . Và nh ã nói, n u anh th c s ây b o v cô thì cô có th ng mà ch ng ph i lo l ng xem có gì ngoài kia hay không.

“ , chúng ta s nói chuy n”, cô ng ý. “Tôi mu n bi t t t c m i th .”

Garrett g t u. “Tôi c ng th , Sarah à. xem tôi s ph i làm gì gi m ng s ng cho c hai chúng ta.”

Sarah c n th n không l b t c ph n ng nào nh ng n i hoang mang v n ang cu n cu n trong lòng. Cô ch g t u áp l i anh, không tin mình có th nói l i c gì. Anh mu n bi t t t c , nh ng cô c n th i gian xác nh xem mình có th nói th t t i m c nào.

“Hãy d n tôi i quan sát quanh nhà. Tôi mu n m b o em s c ngh ng i trong m t khu v c an toàn, không có m i e d a nào t bên ngoài.”

Bao t cô v n còn nh n nh o. Cô d n anh n khu phòng khách kiêm phòng n r ng l n. Anh v a l c u v a l m b m nguy n r a.

“Trong th i gian ây, em không c vào c n phòng này. Và tránh xa m y cái c a s ra.”

“Nh ng tôi th ng xuyên ây. T ch này, tôi có th quan sát m i th . Tôi s bi t khi có ai ó ang n g n.”

“V y em bi t tôi s có m t ây sao?”, anh c a h i.

Sarah m t. “Anh âu gi ng nh ng ng i khác. Ch c h n anh ã n p trong m y b i r m quanh ây, m c ng y trang và i c cây b i trên u.”

Garrett ng l i r i gi tay lên, và cô chu n b tinh th n ng u v i bài thuy t gi ng c a anh.

“Tr c h t, n u em có th nhìn th y bên ngoài thì h c ng có th quan sát c bên trong. Vào ban êm, em không th nhìn th y ng t nh ngoài kia nh ng khi em òn sáng, h v n có th nhìn th y rõ m n m t trong này. Th hai, nh ng k bám theo em không i nào gõ c a tr c. H n s núp trong m y b i r m ngoài kia và n súng ngay khi em ló u ra.

Cô nh m m t l i, m t tái nh t i. “Anh nói úng. Anh úng, c ch a? Tôi không ngh ... ý tôi là tôi không bi t làm th nào suy ngh nh m t... m t k gi t ng i.”

“ ó là lý do em c n tôi”, Garrett nói. “Gi hãy tránh m y cái c a s ó ra. T gi cho n khi chúng ta r i kh i ây, c n phòng này s n m ngoài ph m vi cho phép.”

Sarah g t u r i theo anh ra hành lang. Anh ngó vào c n phòng u tiên r i ngay l p t c quay sang l c u. “C n phòng này không c, d b t n công quá.”

Cô th dài.

Garrett m cánh c a cu i hành lang r i ng ngay l i vào m t lúc tr c khi ra hi u cho cô vào trong. Phòng ng này nh h n, ch có m i chi c gi ng n, nh ng ó không ph i i u cô quan tâm lúc này. C n phòng ch có m t ô thoáng hình vuông nh n m sát tr n nhà. Nó v a l n ánh sáng chi u vào phòng nh ng m t ng i không th trèo ra hay chui qua ó c.

Garrett xoay ng i và suýt âm s m vào cô. Anh tóm l y vai cô giúp cô ng v ng r i d n cô n gi ng.

“Tôi mu n em ngh ng i. Vài ti ng n a, tôi s ánh th c em r i chúng ta lên ng. M c dù tôi ch ng mu n l i Mexico thêm m t phút nào n a.”

“Tr c tiên chúng ta s nói chuy n v i nhau”, Sarah kh nói. “Sau ó tôi m i quy t nh xem mình có i cùng anh hay không. Marcus ã nói tôi s c an toàn khi ây. Tôi ch v a m i n thôi. T i sao l i ph i r i i ch ?”

Garrett nhìn cô v i ánh m t ám ch r ng cô s không có l a ch n trong v n này. Cô tr ng m t nhìn l i và cong môi bi u l c n cáu ti t c a mình. Anh ch nháy m t và cô há h c mi ng vì kinh ng c. Anh ã nháy m t v i cô sao? M t hành ng bông ùa nh th th c s trái ng c v i nh ng nh n nh c a cô. R i cô cau có khi nh n ra anh ch ang gây s v i mình.

“Toàn b cái gi ng này là c a em”, Garrett nói khi ch vào chi c gi ng. “Tôi s r i kh i phòng tr phi em c n tôi giúp c i .”

“ ng có c voi òi tiên”, Sarah l m b m khi y anh qua ng i xu ng gi ng. “Dù tôi c ng m t n không còn s c thay r i.”

Cô ngã ph ch xu ng n m r i nh m m t l i. Chi c gi ng lún xu ng khi n cô ho ng s m choàng m t. Cô ch th y mình ang ch m ch m nhìn Garrett hi n ra lù lù phía trên.

Anh ng i d ng chân, ch ng tay hai bên vai c a cô. Anh cúi xu ng ch m nh môi lên môi cô. L n này anh không n n ná l i lâu, không h d d i, nóng b ng kéo dài nh lúc nãy. Anh ch m m t ngón tay lên n i v a hôn r i thì th m, “M p nhé, Sarah. Bâ gi em ã c an toàn”.

Riêng riêng, bước ra khỏi phòng mà không nhìn lại phía sau. Cô nhắm mắt, sống sờ sờ phần ngực của mình để nhìn anh. Cô càng kinh ngạc hơn bên trong khao khát cháy bỏng nhìn anh vì một lúc làm tim cô nhói lên.

Cô cẩn thận gửi email cho Marcus về việc Garrett, nhắc cô lấy laptop phòng khách, bên dưới tên của trang web. Vì thế cô liên lạc với Marcus ngay khi thức dậy. Có lẽ sau đó cô có thể suy nghĩ thông suốt hơn. Có lẽ Garrett chính là người pháp cho chuyện này. Cô có thể chấp nhận sự bố trí của Marcus - thông qua Garrett - mà không phải quá gần anh nữa. Như thế bản thân cô sẽ an toàn.